

7

Isus — o mascotă de plastic

*HEI, AMICE, VEZI PE UNDE
UMBLI CU CHESTIA ASTA!*

Despre prejudecata tip Tom și Jerry

A scultă la mine”, zise Dan în timp ce îmi agita o cheie franceză prin fața nasului, “nu-mi spune mie că nu știu ce tip, care a trăit acum 2000 de ani și care și-a petrecut cea mai mare parte a timpului umblând aiurea într-o robă albă povestind baliverne celor din jur, e în stare să schimbe ceva în viața mea de acum”. Făcu un cerc larg cu mâna arătându-mi garajul și mașinile ridicate pe cricuri.

“N-am timp”, continuă el. “Adică, poate chestia asta cu Isus e OK pentru unii cum ar fi copiii sau femeile cărora le plac poveștile și care pot scoate ceva din ele... dar pentru mine? Nu prea cred. Isus n-are nimic de-a face cu un tip care tocmai trebuie să schimbe o chiuloasă la o mașină și un bloc motor la alta”.

Dan întrupează modul în care mulți oameni gândesc despre Isus. Aceștia îl văd ca pe o figură înconjurată de o aură, zâmbind enigmatic, ca pe o statueta de plastic așezată pe bordul mașinii. “Isus ăsta e bun”, zic ei, “pentru oamenii cu capul în nori, numai că nu prea are multe de-a face cu oameni care studiază matematici superioare la liceu sau care lucrează în fabrici și ai căror copii au nevoie de bretele la pantaloni”. Isus are de-a face cu viața din zilele noastre cam cât au de-a face Tom și Jerry.

Dar aceasta este o prejudecată.

Acum, e clar că fondatorii unor anumite religii cum ar fi budismul și confucianismul au fost oameni care și-au trăit viețile în calm și contemplație, însă Isus a fost un muncitor, un tâmplar. Mi-l imaginez într-un atelier deschis pe o străduță îngustă și prăfuită din Nazaret cu o placă de lemn atârnată deasupra ușii pe care scrie, “Isus al lui Iosif, Tâmplar”. Îl văd aplecându-se deasupra unei scânduri de cedru prinsă de o masă, în fața Lui. Poartă un șort de piele; transpirația îi curge de pe frunte; se întinde după o rindea, apoi după un ciocan de lemn. Atelierul este plin de aromele de cedru și chiparos de la rumegușul care acoperă podeaua.

Isus din Nazaret a muncit din greu ca tâmplar timp de 18 ani sau mai mult; și-a dezvoltat mușchii brațelor și a făcut bătătură la mâini. Era obișnuit cu cerințele atelierului; făcea estimări ale lucrărilor, lua comenzi, stabilea prețuri.

El era conștient și de nevoile familiei; avea frați și surori mai mici care, după moartea lui Iosif, au devenit responsabilitatea Sa. Fără îndoială, știa ce înseamnă să te îngrijești de îmbrăcămintea copiilor și să încerci să obții un preț bun de la negustorii din piață.

Isus din Nazaret nu a fost un sfânt de plastic. Lumea Lui, întocmai ca a noastră, era murdară, plină de praf, uneori urât mirositoare. Măinile Lui erau deseori murdare și nu de puține ori a dormit direct pe pământ, iar când viața Sa a luat sfârșit, a suferit o moarte urâtă, dură și sângeroasă. Marea diferență dintre viața lui Isus și a ta este că viața și moartea Sa au adus iertare și mântuire pentru “oricine crede în El” (Ioan 3:16).

Temă de casă

Înfruntă prejudecata tip Tom și Jerry și răspunde la următoarele:

Citește Marcu 6:1–6. Cum îl știau oamenii din orașul natal pe Isus din Nazaret? Ca pe:

un ascet

un tip contemplativ

un călugăr sfânt

un muncitor

Observați de asemenea în pasajul de mai sus (și în paralel în Matei 13:53–58) referința la frații și surorile lui Isus. De unde știm că aceștia erau mai tineri decât El? Există vreo dovadă în aceste versete că aceștia ar fi fost mai tineri și că ar fi locuit în continuare în casa lor din Nazaret?